

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.147/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: felperes képviselője kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Fővárosi Törvényszék 48.K.705.494/2021/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben, a megbízási díj összegszerűsége és a perköltségre vonatkozó rendelkezése tekintetében hatályon kívül helyezi, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú részperköltséget. A felek másodfokú eljárásban felmerült további költségének összegét a felperes esetében 15.000 (tizenötezer), az alperes esetében 2.500 (kettőezerötszáz) forintban állapítja meg.

A 26.700 (huszonhatezer-hétszáz) forint fellebbezési részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 301-51/254/2014. számú parancs alapján a alperes szolgálati hely állományában 2014. december 1-jei hatállyal járőrvezetői, majd annak módosítását követően 2020. július 1. napjától járőrparancsnoki beosztásban teljesített szolgálatot, a szolgálatteljesítési helyeként város területe került megjelölésre.

[2] A 2015. november 13. napján kelt 01010-101/24-100/2015. Szü. számú munkaköri leírás alapján munkakörének megnevezése: járőrvezető (1. pont), a szervezeti elem megnevezése: alperes (6. pont), a munkavégzés helye: szolgálati hely, szolgálati hely címe (9. pont), a szolgálatteljesítés helye: város (10. pont). A 2019. augusztus 15. napján kelt 01010-101/73/2019. Szü. számú munkaköri leírás szintén rendelkezik a szervezeti elem megnevezéséről, mely a szolgálati hely, (6. pont), míg a munkavégzés helye: szolgálati hely címe szám (9. pont).

[3] A felperes a keresettel érintett időszakban a városban végzett feladatok mellett, az azon kívüli kerületek illetékességi területén is látott el járőrvezetői feladatokat, amelyek elvégzéséért díjazásban nem részesült.

[4] A szolgálati panasza – amelyben a 2018. július 1. és 2021. július 31. napjai közötti időszakra a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte az általa az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai (a továbbiakban: TIK) utasítására rendszeresen ellátott, más rendőrkapitányságok illetékességi területén végzett járőrvezetői feladatok teljesítéséért – elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[5] A felperes a tárgyaláson pontosított keresetében a 2018. augusztus 1. és 2021. április 30. napjai közötti időszakra 666.713 forint megbízási díj és annak 2020. február 16. napjától számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 2. § 4., 24., 25., 28., 31. pontjaira, 44. § (1) bekezdésére, 45. § (1), (3) bekezdéseire, 57. § (2) bekezdés a) pontjára, 71. § (1) bekezdés a), b), c) pontjaira és (5) bekezdésére, a Rendőrség szervei illetékességi

területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendeletre (a továbbiakban: IRM rendelet), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. BM rendelet 2. melléklet VII. pontjára, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. (2) bekezdésére, továbbá a Kúria Mfv.II.10.179/2011/4. számú eseti döntésére alapozta. Hangsúlyozta, hogy a szolgálati beosztása a alperes szolgálati hely állománytáblázatában meghatározott járőrparancsnoki munkakör volt, azonban a TIK utasítására más kerületi rendőrkapitányság illetékességi területén is rendszeresen végzett járőri feladatokat, melyek nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásába. Álláspontja szerint az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az adott munkakör meghatározása pedig nem nyúlhat túl a szolgálati helyen. A más kerületekben végzett szolgálati feladatokról tételes kimutatást csatolt. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg, a többletfeladat nagyságára és a megbízással járó többletterhekre figyelemmel.

[6] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. A felperes által pontosított feladatellátásokat nem vitatta, csak a követelés jogalapját és összecsúsztatását. Kiemelte, hogy a felperes a TIK utasítására város területén a szolgálati beosztásához tartozó feladatokat látta el, a járőrszolgálat TIK alá rendelése nem vonta maga után többletfeladat ellátását, arra nem ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátása, illetve a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítése céljából került sor. A megbízási díj összegét eltúlzottnak találta, mert álláspontja szerint a felperes által végzett többletfeladat a beosztásához tartozó feladat volt, nem jelentett számára sem többletterhet, sem szakmai megterhelést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság az ítéletében a pontosított kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 666.713 forint megbízási díj, valamint 66.671 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., 31. pontjaiban, 71. § (1)-(2), (5) bekezdéseiben, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében és 92. §-ában, valamint az IRM rendelet 1. számú mellékletében foglaltakra alapította. A Hszt. kógens rendelkezései alapján megállapította, hogy a szolgálati beosztás csak az adott kapitányság állománytáblázatával összefüggésben, az abban meghatározott munkakörök tekintetében értelmezhető, melyből az következik, hogy a TIK utasításra más kerületekben ellátott tevékenységgel a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokról látott el. Kifejtette, hogy a Hszt. 46. § (4) bekezdése, valamint a Hszt. 2. § 31. pontjának értelmező rendelkezése alapján a változó szolgálatteljesítési helyet kifejezetten meg kell határozni a kinevezési okiratban, mely feltételnek a kinevezési okirat „Szolgálatteljesítési hely: város területe” kitétele nem felel meg. Az alperes a TIK utasítása alapján más kerületekben történő szolgálatok ellátása során sem határozhatott meg a felperes

részére ellentételezés nélkül a saját szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat. A rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állományú munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Következésképp az alperes a felperes munkavégzési helyét nem tághatja a munkáltató illetékességi területén a felperes besorolásán, a munkáltató állománytáblázatán túlmenően. Mindezek okán a kereseti kérelemben foglaltakat a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak találta. A megbízási díj összegét az illetményalap 75 %-ában határozta meg a felperes által a per során módosított és az alperes által elfogadott kimutatásra figyelemmel, hangsúlyozva azt, hogy a felperes szolgálatteljesítési idejének kevesebb, mint felében városán kívül is ellátott a beosztásába nem tartozó járőr, járőrvezetői és járőrparancsnoki feladatokat. A perköltség összegét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) bekezdésére, 83. § (1) bekezdésére, és a költségjegyzékben megjelöltek szerint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltakra alapította, figyelembe véve a felperes által készített beadványok számát és terjedelmét, valamint a tárgyaláson való megjelenését.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségében való marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a felperes javára megállapított perköltséget – a 32/2003. IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint 3. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel – 33.335 forintba szállítsa le. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, de azokból téves következtetést vont le, indokolása hiányos, az ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit sérti. Állította, hogy a felperes nem végzett a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját kimerítő többletfeladatokat. A hivatásos szolgálati viszonyt módosító 301-51/254/2014. számú parancsban a felperes részére szolgálatteljesítési helyként város területét határozta meg, a felperes az általa aláírt munkaköri leírásokkal kapcsolatban kifogást nem emelt, annak tartalmát nem panaszkolta. A közterületi állományt az egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 46/A. pontja alapján a TIK ügyeletes irányítja, valamennyi közterületi szolgálatra vezényelt állomány a TIK alárendeltsége alatt lát el szolgálatot, utasítását a szolgálatparancsnok nem bírálhatja felül. Sem a Hszt., sem más jogszabály nem tartalmaz olyan kikötést, hogy az adott munkakör meghatározása nem nyúlhat túl a szolgálati helyen. A munkaköri leírásban nevesített feladatok mellett életszerűtlen elvárás, hogy a munkáltató az élet minden területére kiterjedően meghatározza az ellátandó feladatok körét. Amennyiben nem lenne lehetőség a rugalmasságot biztosító klauzulák alkalmazására, akkor nem lenne értelme a munkaköri leírásnak, illetve a konkrét feladatoktól való legkisebb eltérés is jogi út igénybevételét biztosítaná. Az ítélet nem tartalmaz részletes indokolást arra vonatkozóan, hogy a bíróság miért tartotta megalapozottnak a 75 %-os megbízási díj megállapítását. Nem valósult meg a Hszt. 71. § (6) bekezdés szerinti 30 napot meghaladó megbízási, így erre a feladatra megbízási

díj nem állapítható meg a felperes részére. A 75 %-os megbízási díj mértéke eltűzött, mivel a felperes által végzett minimális mértékű többletfeladat a beosztáshoz tartozott, többletterhek nem keletkeztek. A 32/2003. IM rendelet 3. § (6) bekezdése lehetőséget ad az általános szabályok szerint járó munkadíj magasabb összegben történő megállapítására, melyet az elsőfokú bíróság indokolni köteles, jelen esetben azonban azt elmulasztotta. A felperesi képviselő azonos tárgyban számos pert indított, mely petitumok csak az érintett felperesek és a követelési időszak tekintetében tértek el egymástól, így az ügy bonyolultsága mint feltétel nem teljesül.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy beosztása a kerületi rendőrkapitányság állománytáblázatában rögzített, így szervezetileg a szolgálati hely, állományába tartozik, az ezen feladatkörébe nem tartozó munkavégzés jogosíthatja megbízási díjra, nem az alperes által meghatározott munkavégzési hely. Munkaköre kizárólag a munkáltatója illetékességi területén értelmezhető. Nem tartozik a feladatkörébe másik rendőrkapitányságon jelentkező és az ottani állomány munkakörébe tartozó rendőri feladatok ellátása. A munkaköri feladatok szolgálati helyhez kötöttek, azok térbeli kiszélesítése a besorolási különbségeket és a megbízási díj jogintézményét kiüresítené. Az alperes szakszerűsége és időszerszerűsége, valamint Utasításra vonatkozó hivatkozásai irrelevánsak. A TIK ügyeletes a közterületi állományt irányítja és város teljes területére küldési joga van, ami azonban nem változtat azon a körülményen, hogy sem a TIK ügyeletesnek, sem a munkáltatónak nincs joga a munkaköri leírástól eltérni és a feladatellátást több kerületre bővíteni. Utalt a munkakör és a munkaköri leírás elhatárolásának jogi szabályozására is, kiemelve azt, hogy a munkaköri leírás, annak kiegészítése nem tartozik a munkakörbe. Budapest teljes területének meghatározása nem minősül változó szolgálatteljesítési helynek sem. Következtes a bírói gyakorlat abban is, hogy a 30 napot meghaladó megbízást az érvényesített (peresített) időszak terjedelme alapján kell vizsgálni, és a megbízási díjra való jogosultságot nem érinti, hogy az eltérő feladat ellátása ugyan nem napról-napra folyamatos, de rendszeresen visszatér, mely jogértelmezést a Kúria (Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VIII.39.903/2021/4.) is elfogadta. A megbízási díj mértékére vonatkozó fellebbezés mellőzi a jogi és ténybeli indokok tételes felsorolását. A képviselőjével a keresethez csatolt meghatalmazás 3) pontja szerint 10%-os megbízási díjat (66.671 forint) tartalmazó díjmegállapodást kötött, ez irányadó a perköltség megállapítására, tehát nem alkalmazható a pertárgyérték szerinti munkadíj meghatározás. A megállapított perköltség nem túlzott mértékű, mivel képviselője szolgálati panaszt készített, többször egyeztettek, keresetlevelet, előkészítő iratot nyújtott be, részt vett a tárgyaláson.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[12] Az alperes a megbízási díj jogalapjában, összecszerűségében, és a megállapított perköltég tekintetében is vitatta az elsőfokú ítéletet, fellebbezésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdései, valamint a 32/2003. IM. rendelet elsőfokú bíróság általi megsértését jelölte meg. Az ítéltábla a fellebbezési eljárás során elsödlegetesen azt vizsgálta, hogy a felperesnek a szolgálati hely, illetékességi területén kívűl ellátott járőrszolgálati eredményezett-e olyan többletfeladatot, amely megalapozta a megbízási díj iránti igényt, másodlagosan azt, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegének megállapítása során követett-e el jogszabálysértést, harmadlagosan pedig a perköltég összegének jogszerűségéről kellett állást foglalnia.

[13] Az alperes a szolgálatelljesítési helynek és a felperes beosztási feladatait érintő munkaköri leírásnak az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérő jelentőséget tulajdonított, valamint azt hangsúlyozta, hogy a felperes a TIK ügyeletes irányítása alatt álló közterületi állományba tartozik, aki által kiadott utasítást a szolgálatparancsnok nem bírálhatja felűl.

[14] Figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, azt az ítéltábla is irányadónak tekintette, mely alapján tény, hogy a felperes kinevezése és annak módosítása a keresettel érintett időszakban a szolgálati hely, szolgálati helyre és a „város területe” szolgálatelljesítési helyre vonatkozott, valamint a 2015. és 2019. évi munkaköri leírás a szolgálatelljesítési helyeként város területét jelölte meg. Az elsőfokú bíróság a szolgálatelljesítési hely ekként történő meghatározása mellett is helytállóan vizsgálta elsödlegetesen azt, hogy a többletfeladatként állított járőrvezetői szolgálat során végzett munka a felperes kinevezése szerinti beosztásába tartozott-e, amelynek eldöntéséhez helyesen indult ki a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., pontjaiban foglalt definíciókból. A Hszt. 2. § 31. pontja ugyanis a szolgálatelljesítési hely fogalmát akként határozza meg, hogy az a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye vagy telephelye szerinti közigazgatási terület; változó szolgálatelljesítési hely megállapítása esetén az a munkaköri leírásban meghatározott közigazgatási terület, amelyen a szolgálati feladatot ténylegesen végre kell hajtani. A felperes esetében változó szolgálatelljesítési hely alapján történő szolgálatelljesítésben a felek nem állapodtak meg, ezért – az IRM rendelet illetékességi szabályait is értelmezve – jogszerű következtetésre jutott akkor, amikor a felperes – járőrvezetői, majd járőrpáncsnoki – beosztásához tartozó feladatkörnek az alperes szolgálati helya állománytáblázatában meghatározott feladatokat tekintette, és ez alapján az alperes további illetékességi területeire kiterjedő járőrvezetői feladatokat ehhez képest olyan többletfeladat-ellátásként értékelte, ami alapot szolgált a felperesnek megbízási díj megfizetésére.

[15] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősűl, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a

munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Ahogyan azt a Kúria a jelen perben felmerült jogkérdéshez hasonló (régiós szemlebizottsági feladatokkal kapcsolatos) jogkérdést érintő ügyekben leszögezte, a kinevezési okiratban meghatározott beosztást meghaladó, további illetékességi területre kiterjedő feladatok többletfeladat-ellátást eredményeznek, ezért ennek ellentételezéseként megbízási díj jár (Kf.VIII.40.034/2021/4., Kf.VIII.40.054/2021/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.39.106/2021/6., Kf.III.45.120/2021/4., Kf.III.45.050/2022/4., stb.).

[16] A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az alperes által hivatkozott TIK ügyeletvezető irányításadási jogköre nem jelenti egyúttal azt is, hogy az az alapján teljesített, szolgálati beosztásba nem tartozó többletfeladatokért a hivatásos állomány tagja megbízási díjra ne lenne jogosult. Az alperes hivatkozása a perbeli ügyben azért sem volt releváns, mivel az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen irányítható-e a felperes a kinevezés szerinti rendőrkapitányság illetékességi területén kívüli, további rendőrkapitányságok illetékességi területén való feladatellátásra, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. §-a szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[17] Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az alperes a fellebbezésében a megbízási díj összecszerúsége kapcsán az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, azzal, hogy az ítélet e körben nem tartalmazott indokolást.

[19] A megbízási díj az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthetően jár, melynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdése az illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékben állapítja meg. A mérlegelés szempontjait a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése többek között a munka bonyolultságában, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényében, annak gyakoriságában, a szükséges többlettudás függvényében határozza meg. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után.

[20] A Kp. 84. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés

tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. A jogi indokolásban a bíróság rögzíti az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak fogadott el, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[21] Az alperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből nem ismerhető meg, hogy a megbízási díj összegének megállapításakor milyen tényeket és körülményeket vett figyelembe, milyen indokok alapján döntött. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárásjogi hibát vétett azzal, hogy a megbízási díj jogalapjának megállapítását követően, ítéletének [36] bekezdésében nem tért ki a megbízási díj összege kapcsán értékelendő szempontokra (többletmunka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, a többlettudás szükségessége, többletfelelősség), azokat a döntésében – a [35] bekezdésben ugyan megemlített, ám azösszezszerűség körében értékelni elmulasztott szemponttól eltekintve – nem szerepeltette; ítélete a megbízási díj mértéke és összege körében releváns indokolást nem tartalmaz. Ez olyan lényeges hiányossága az elsőfokú ítéletnek, amelyet az ítéltábla orvosolni nem tud.

[22] Az alperes alappal vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is. Az elsőfokú eljárásban a pernyertes felperest a szakszervezet nevében eljáró kamarai jogtanácsos képviselte, ezért esetében a 32/2003. IM rendelet 4. § (1) bekezdése volt irányadó, amely alapján kamarai jogtanácsosi költségként a 32/2003. IM rendelet 3. §-a szerinti munkadíj, valamint a képviselet ellátásával összefüggésben felmerült indokolt készkiadások együttes összegét lehetett felszámítani, azzal, hogy a munkadíj megállapítása során alkalmazni kell a 3. § (6) bekezdését.

[23] A 32/2003. IM rendelet 3. § (2) bekezdése közigazgatási perben a munkadíj összegét a pertárgyértékhez köti, amely 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén annak 5%-a, de legalább 10.000 forint [32/2003. IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont]. A 3. § (6) bekezdése alapján a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat – különösen az ügy bonyolultsága esetén – a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

[24] Amint arra a fellebbezés helyesen hivatkozott, jelen perben a pertárgyérték a felperes által érvényesített 666.713 forint, amely alapján a jogtanácsosi munkadíj összege a 32/2003. IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint számítva 33.335 forint. Ennél magasabb összeget csak indokolással ellátva – különösen az ügy bonyolultsága esetén – lehetett volna megállapítani. Az elsőfokú bíróság azonban a döntését olyan költségjegyzékre hivatkozással állapította meg, mely a periratok között nem volt fellelhető, annak elfogadását általánosságban indokolta, azonban nem tért ki arra, hogy a jogszabályi rendelkezésektől magasabb összeg megítélését milyen körülményekre alapította. Megjegyzi az ítéltábla azt is,

hogy a kamarai jogtanácsos esetén a 32/2003. IM rendelet 2. §-a (megállapodásra való hivatkozás) nem alkalmazható, a pernyertes félnek járó kamarai jogtanácsosi munkadíj kizárólag a 32/2003. IM rendelet 3. §-ában meghatározottak szerint állapítható meg (Kúria Kf.III.45.121/2022/5.).

[25] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (2) bekezdés alapján a megbízási díj összegszerűsége és a perköltségre vonatkozó rendelkezései tekintetében hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította; egyebekben, azaz a jogalapot érintően a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[26] Az új határozat meghozatala során az elsőfokú bíróságnak az indokolási kötelezettségre vonatkozó jogszabályi előírásoknak eleget téve valamennyi releváns szempontra figyelemmel kell a megbízási díj összegéről indokolt, a mérlegelés szempontjait tartalmazó döntést hoznia és a perköltség összegéről az általános szabályoknak megfelelően a 32/2003. IM rendelet fent hivatkozott rendelkezéseit figyelembe véve kell rendelkeznie.

[27] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapja tekintetében nem vezetett eredményre, tehát pervesztes lett, míg annak összegszerűsége körében az elsőfokú ítélet indokolási hiányossága tekintetében pernyertesnek minősül. Az alperes a költségjegyzék nyomtatványon a 32/2003. IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva a fellebbezés elkészítéséért 5.000 forintot számított fel, míg a felperes a fellebbezési ellenkérelem elkészítésével összefüggően jogtanácsosi munkadíj alapján számított 30.000 forint perköltséget igényelt. Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség viseléséről a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése – azaz a részleges pernyertesség – szabályai szerint rendelkezett az alábbiak szerint. A megbízási díj jogalapját érintően a pervesztes alperest kötelezte az e részben pernyertes felperes 50%-os pernyertességére tekintettel meghatározott részperköltsége megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a 32/2003. IM rendelet 4. §-a és 3. § (2), (5) bekezdései alapján, a (6) bekezdés második fordulatára is figyelemmel, a felszámított összeget elfogadva, annak 50 %-ában ítélte meg. A felperesi képviselő munkája jelentős mértékű tevékenységet tükrözött, a fellebbezési ellenkérelem hét oldal terjedelmű, a fellebbezési érvekre egyediesített szakmai álláspontot ismertet, elkészítésének munka- és időigénye a 15.000 forint másodfokú részperköltséggel arányban állónak tekinthető.

[28] A megbízási díj összegszerűsége körében az ítéltábla a felek másodfokú eljárásban felszámított további részperköltségeinek összegét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdései, valamint a Kp. 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie. A kamarai jogtanácsos által képviselt felek által felszámított – az ítéltábla által a pernyertesség - pervesztesség 50 %-os arányára tekintettel megállapított – alperesi részperköltség összege a 32/2003. IM rendelet 4. §-ának, 3. § (2), (5) bekezdéseinek megfelelt, míg a felperesi részperköltség megállapítása esetében az ítéltábla a 32/2003. IM

rendelet 3. § (6) bekezdés második fordulátát a [27] bekezdésben kifejtett indokok alapján alkalmazta.

[29] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében foglalt illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékkel és az 50%-os pervesztességre tekintettel számított 26.700 forint fellebbezési részilletéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint fellebbezésnek nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2023. január 24.

dr. Antal Regina s.k.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Rác Krisztina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró